

Начало>Предприемане на съдебни действия>Къде и как>Как да заведете дело в съда? Как да заведете дело в съда?

Литва

1 Необходимо ли е да се обърне към съда или има друга алтернатива?

Законите на Република Литва предвиждат редица алтернативни възможности за разрешаване на спорове. През 2012 г. в Литва влезе в сила преработен Закон за търговския арбитраж (*Komercinio arbitražo įstatymas*). Този закон се прилага за арбитражни производства, които се провеждат на територията на Република Литва, независимо от гражданството или националността на страните по спора, независимо дали са физически или юридически лица, или дали арбитражните производства се организират от постоянен арбитражен орган или се провеждат *ad hoc*. Арбитражът е равностойна алтернатива на държавните съдилища. Той осигурява възможност за бързо и удобно уреждане на повечето бизнес спорове, като ги отнася до независими, авторитетни и уважавани частни лица, приемливи и за двете страни, а не до съдии. Страните в арбитражното производство могат да се споразумяват по-свободно за правилата, които уреждат производството. Арбитражният съд може да заседава на всяко удобно за страните по спора място, може свободно да избира езика на производството и формата на решението и т.н. Електронните арбитражни споразумения се признават подобно на писмените споразумения.

През 2008 г. бе приет Законът за помирителна медиация по граждански спорове (*Civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymas*). Помирителната медиация по граждански спорове (наричана също така просто медиация) е процедура за уреждане на спорове по взаимно съгласие, в която участва безпристрастен помирителен посредник — трета страна (медиатор). Законът предвижда, че медиацията може да се използва за уреждане на граждански спорове (т.е. спорове, свързани със семейни и други въпроси), които могат да бъдат разглеждани от съд в граждански производства. Страните могат да се възползват от тази възможност за уреждане на споровете помежду си както преди да отнесат спора си до съда (извънсъдебна медиация), така и след започването на съдебното производство (съдебна медиация). Следва да се отбележи, че започването на медиация спира давностния срок за предявяване на иск. Следователно дори ако спорът не може да бъде уреден по взаимно съгласие, страните не губят правото си да потърсят правна защита в съда. Съдебната медиация е безплатна. Освен това, ако решите да разрешите спора по гражданско дело чрез съдебна медиация, ще спестите значително време и усилия в сравнение със съдебните производства, а също така и пари, защото ако процедурата по медиация завърши със споразумение, 75 % от платената съдебна такса се възстановява. Уреждането на спор чрез съдебна медиация гарантира поверителност и всяка страна може да се оттегли от съдебната медиация без да посочва причини за това. Извънсъдебното уреждане на спорове, произтичащи от потребителски договори, се урежда от Закона за защита на потребителите (*Vartotojų teisių apsaugos įstatymas*), който е в сила от 2007 г. и предвижда алтернатива на съдебното производство, включително процесуални правила и институционална уредба. Органите, участващи в алтернативното разрешаване на спорове в Литва, са Държавната служба за защита на потребителите (*Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba*), Службата за регулиране на съобщенията (*Ryšių reguliavimo tarnyba*) и други органи, които се занимават със спорове в отделните сектори (Службата за регулиране на съобщенията разглежда спорове в областта на електронните съобщения и пощенските и куриерските услуги, Банката на Литва (*Lietuvos bankas*) се занимава със спорове на потребители с доставчици на финансови услуги и т.н.). Потребителите могат да използват помощта на юрист по време на алтернативното разрешаване на спорове, но разносните за такава помощ не се възстановяват. Гарантирана от държавата първична и вторична правна помощ се предоставя на онези потребители, които отговарят на определените в законодателството критерии. Молбата до орган за алтернативно разрешаване на спорове обикновено няма суспензивно действие по отношение на давностния срок. Следователно, предвид сравнително дългите срокове за уреждане на потребителски спорове и определени кратки давностни срокове за предявяване на искове, съществува сериозен риск от надхвърляне на давността.

2 Има ли срок за завеждане на дело?

Общият давностен срок е десет години.

Литовското законодателство предвижда по-кратки давностни срокове за определени видове искове.

За искове във връзка с резултатите от тръжни процедури се прилага по-кратък едномесечен давностен срок.

За искове за обявяване на решения на органи на юридически лица за недействителни се прилага по-кратък тримесечен давностен срок.

По-кратък шестмесечен давностен срок се прилага за:

искове във връзка с изпълнението на наказания за неизпълнение (глоба, наказателна лихва);

искове във връзка с дефекти на продадени стоки.

Пократък шестмесечен давностен срок се прилага за искове, произтичащи от взаимоотношения между транспортни компании и техните клиенти във връзка с пратки, изпратени от територията на Литва, а за пратки, изпратени в чужбина, се прилага едногодишен срок.

По-кратък едногодишен давностен срок се прилага за вземания по застраховки.

За искове за вреди, включително искове за вреди, произтичащи от незадоволително качество на продукти, се прилага по-кратък тригодишен давностен срок.

За искове за изпълнение във връзка с лихви и други периодични плащания се прилага по-кратък петгодишен давностен срок.

За исковите във връзка с недостатъци в извършена работа са предвидени по-кратки давностни срокове.

За искове, произтичащи от превоз на товари, пътници и багаж, давностните срокове са определени в кодексите (законите), приложими за конкретните видове транспорт.

3 Трябва ли да се обърне към съда в тази държава членка?

Споровете във връзка с договорни задължения се регламентират от правото, избрано по споразумение между заинтересованите страни; ако страните са избрали правото на Република Литва, те могат да защитят правните си интереси пред литовските съдилища. Такова споразумение между страните може да бъде предвидено в договора или да бъде установено в съответствие с фактическите обстоятелства по делото. Страните могат да се договорят, че правото на определена държава урежда целия договор или определени части от него. Когато страните решат, че по отношение на договора се прилага правото на чужда държава, това не може да се използва като основание за освобождаване от каквито и да е задължителни правила, приложими в Република Литва или която и да е друга държава, които не могат да бъдат променени или отменени със съгласието на страните.

Ако страните не са посочили кое право следва да урежда договора, се прилага правото на държавата, с която договорното отношение е най-тясно свързано. По презумпция договорното отношение е най-тясно свързано с държавата, на чиято територия:

страната, обвързана от най-характерното за договора задължение, има място на постоянно пребиваване или централна администрация. Ако задължението е по-тясно свързано с правото на държавата, в която се осъществява стопанската дейност на обвързаната със задължението страна, се прилага правото на тази държава;

се намира недвижимият имот, ако предмет на договора е правото на собственост или правото на ползване на недвижимия имот;

се намира основното място на стопанска дейност в момента на сключване на договор за превоз, при условие че държавата, в която се намира основното място на стопанска дейност на превозвача, е същата като държавата, в която е натоварен товарът, или в която се намира седалището на изпращача, или откъдето е изпратен товарът.

Арбитражните споразумения се уреждат от правото, приложимо към основния договор. Ако основният договор е недействителен, се прилага правото на мястото, където е сключено арбитражното споразумение; ако това място не може да бъде установено, се прилага правото на държавата на арбитража.

Правата и задълженията на страните, произтичащи от вреди, се уреждат по избор на засегнатата страна или от правото на държавата, в която е извършено съответното деяние или са настъпили други обстоятелства, довели до нанасянето на вредата, или от правото на държавата, в която са претърпени вредите.

Правната уредба на имуществения режим между съпрузи се определя от правото на държавата на постоянно пребиваване на съпрузите. Когато местата на постоянното пребиваване на съпрузите са в различни държави, приложимото право е правото на държавата, на която и двамата съпрузи са граждани. Когато съпрузите са граждани на различни държави и никога не са имали общо място на пребиваване, приложимото право е правото на държавата, в която е сключен бракът. Правната уредба, уреждаща имуществения режим между съпрузи, определен с договор, е правото на държавата, избрана от съпрузите в договора между тях. В този случай съпрузите могат да изберат правото на държавата, в която се намира или ще се намира мястото на постоянното им пребиваване, правото на държавата, в която е сключен бракът, или правото на държавата, гражданин на която е един от тях. Споразумението на съпрузите относно приложимото по отношение на имуществото право е действително, ако отговаря на изискванията на правото на избраната държава или на правото на държавата, в която е сключено споразумението.

4 Ако е така, към кой точно съд в тази държава членка трябва да се обърне, като се има предвид къде живея аз и къде живее другата страна или с оглед на други аспекти на казуса ми?

Правилата за компетентността са изложени в чл. 29—30 от Гражданския процесуален кодекс (*Civilinio proceso kodeksas*). Иск може да се предяви пред съда по местопребиваването на ответника. Иск срещу юридическо лице се предявява по седалището на юридическото лице, посочено в регистъра на юридическите лица. Ако ответникът е държавата или община, искът трябва да се предяви по седалището на органа, представляващ държавата или общината.

Иск срещу ответник, чието местопребиваване е неизвестно, може да се предяви по местонахождението на имуществото му или по последното му известно местопребиваване. Иск срещу ответник, който няма местопребиваване в Република Литва, може да се предяви по местонахождението на имуществото му или по последното му известно местопребиваване в Република Литва. Иск, свързан с дейността на клон на юридическо лице, може да се предяви и по седалището на клона.

Иск за присъждане на издръжка и за определяне на бащинство може да се предяви и по местопребиваването на ищеца. Иск за обезщетение за увреждане на здравето на дадено лице, включително смърт, може да се предяви по местопребиваването на ищеца или мястото, където е претърпена вредата. Иск за увреждане на имуществото на дадено лице може да се предяви по местопребиваването (седалището) на ищеца или мястото, където е настъпила вредата.

Искът във връзка със споразумение/договор, уточняващ мястото на изпълнение, може да се предяви и по мястото на изпълнение, посочено в споразумението/договора.

Иск, свързан с осъществяване на действия в качеството на настойник, попечител или управител на имущество, може да бъде предявен и по местопребиваването (седалището) на настойника, попечителя или управителя на имуществото.

Иск във връзка с потребителски договор може да бъде предявен и по местопребиваването на потребителя.

Ако има няколко съдилища, които са компетентни да разглеждат делото, ищецът има право да избере кое от тях да сезира.

Исковете, свързани с вещни права върху недвижимо имущество, ползване на недвижимо имущество (с изключение на искове, отнасящи се до ликвидация на имущество на съпрузи по дела за развод) и отмяна на конфискация на недвижимо имущество са от компетентността на съда по местонахождението на недвижимия имот или на основната част от него.

Искове от кредитори срещу наследствена маса, предявени преди наследниците да са приели наследството, са от компетентността на съда по местонахождението на наследствената маса или на основната част от нея.

5 Пред кой съд в тази държава членка трябва да предявя иска си, като се има предвид естеството на казуса и цената на иска?

На първа инстанция всички граждански дела се разглеждат от районните съдилища, с изключение на делата, които се разглеждат от окръжните съдилища или от Окръжния съд на Вилнюс.

Окръжните съдилища разглеждат следните дела като първоинстанционни съдилища:

от 4 април 2013 г. — дела за вземания, надвишаващи 150 000 LTL, с изключение на дела по семейни и трудови правоотношения и дела за обезщетение за неимуществени вреди;

дела, свързани с неимуществени правоотношения във връзка с авторски права;

дела за правоотношения при граждански публични търгове;

дела за фалит/несъстоятелност или реструктуриране, с изключение на делата, свързани с фалит на физически лица;

дела, едната от страните по които е чужда държава;

дела за вземания във връзка със задължителна продажба на акции (дял, лихва);

дела по искове във връзка с разследване на дейността на юридическо лице;

дела за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в резултат на нарушаване на установените права на пациентите;

други граждански дела, които съгласно специални закони трябва да се разглеждат от окръжен съд като първоинстанционен съд.

Следните дела се разглеждат само от Окръжния съд на Вилнюс като първоинстанционен съд:

дела по споровете, предвидени в [Закона за патентите \(Lietuvos Respublikos patentų įstatymas\)](#);

дела по споровете, предвидени в [Закона за търговските марки \(Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymas\)](#);

дела, свързани с осиновяването на литовски гражданин, пребиваващ в Република Литва, по искане на граждани на други държави;

други граждански дела от изключителната компетентност на Окръжния съд на Вилнюс като първоинстанционен съд съгласно специални закони.

6 Мога ли да заведа дело лично или трябва да го направя чрез посредник, например адвокат?

Лицата могат да завеждат дела лично или чрез свои представители. Участието на дадено лице в съдебното заседание не го лишава от правото на процесуално представителство. Счита се, че е уместно на съдебното заседание да присъства представителят на лицето, освен ако съдът счете, че е необходимо лично присъствие на представляваното лице.

Лицата трябва да бъдат представлявани от адвокат в определени производства, посочени в Гражданския процесуален кодекс и **Гражданския кодекс (Civilinis kodeksas)** — например ако съдът разглежда дело, в което участва лице, обявено за недееспособно, въпросното лице трябва да бъде представлявано от адвокат.

7 Към кого точно да се обърна, за да заведа делото: към приемната, съдебното деловодство или друга административна единица?

Лицата, които желаят да внесат документи в съда или да получат документи от него, трябва да се свържат със съдебното деловодство, което ще обясни процедурата за внасяне, получаване или връщане на документи. **Места за контакт със съдилищата**

След стартирането на портала за електронни услуги e.teismas.lt на 1 юли 2013 г. стана възможно внасянето на документи по делото, проследяването на производството, заплащането на съдебните такси и получаването на други услуги да се извършват **онлайн**.

За да се гарантира последователност при обработването на делата, с резолюция бе установено, че от 1 януари 2014 г. делата, които са били обработени по електронен път от съдилищата от по-ниска инстанция и са предадени на апелативните и касационните съдилища, трябва да продължат да се обработват по електронен път.

8 На какъв език мога да подам иска си? Мога ли да го подам устно или той трябва да бъде в писмена форма? Мога ли да изпратя иска си по факс или по електронна поща?

Участниците в съдебното производство трябва да представят оригинални екземпляри на процесуалните документи. Освен това съдът трябва да получи достатъчен брой екземпляри от печатните процесуални документи: по един екземпляр за всяка от насрещните страни (в делата с множество ответници или ищци — по един екземпляр за всеки от тях или, ако е определен представител или пълномощник за получаване на процесуалните документи, свързани с делото — само един екземпляр за този представител или пълномощник) и за третите лица, освен когато процесуалният документ е подаден по електронен път. Всички приложения към процесуалните документи трябва да бъдат представени в същия брой екземпляри като процесуалните документи, освен когато са подадени по електронен път или когато съдът е разрешил приложенията да не бъдат предоставяни на страните поради големия им обем.

Всички процесуални документи и приложенията към тях трябва да бъдат представени на съда на езика на съда. Ако страните по производството, до които са адресирани процесуалните документи, не говорят този език, съдът трябва да получи преводи на тези документи на език, който страните разбират. Когато представените документи трябва да бъдат преведени на чужд език, страните трябва да предоставят надлежно заверени преводи.

Иск може да бъде подаден по електронен път чрез портала за електронни услуги на литовските съдилища <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>, който е достъпен на уебсайта на Администрацията на националните съдилища (*Teismų administracija*): <http://www.teismai.lt/>.

9 Има ли специални формуляри за предявяване на иск или, ако няма такива, какво трябва да съдържа исковата молба? Има ли елементи, които задължително трябва да се съдържат в досието?

Електронен формуляр за предявяване на иск може да бъде попълнен в портала за електронни услуги на литовските съдилища <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>.

Всеки иск, внесен в съда, трябва да отговаря на общите изисквания, приложими към съдържанието на процесуалните документи (чл. 111 от Гражданския процесуален кодекс). Процесуалните документи трябва да бъдат подадени до съда в писмена форма. Всеки процесуален документ на страна по производството трябва да съдържа:

наименованието на съда, в който се внася процесуалният документ;

процесуалния статут, имената, фамилията, личните идентификационни номера (ако са известни) и местопребиваването на страните в производството; други адреси на други страни в производството за връчване на процесуални документи, известни на ищеца; когато страните в производството или една от тях е юридическо лице, пълното наименование, седалището и други адреси на други страни в производството за връчване на процесуални документи, известни на ищеца, кодовете, номерата на разплащателните сметки (ако са известни) и данни за кредитните институции (ако са известни);

метода, който трябва да се използва за връчване на процесуалните документи на страната, и пощенския адрес за кореспонденция, ако е различен от местопребиваването или седалището;

вида и предмета на процесуалния документ;

обстоятелствата, обосноваващи предмета на процесуалния документ, и доказателства, потвърждаващи тези обстоятелства;

всички приложения трябва да са прикачени към внасяния процесуален документ;

подписа на лицето, внасящо процесуалния документ, и датата на изготвянето му.

Лице в производството, което представя процесуален документ като се опира на тълкуване, прието от международен съд или съд на чужда държава, трябва да предостави копие от решението на съда, в което се съдържа това тълкуване, и надлежно заверен превод на решението на езика на съда.

Процесуален документ, внесен в съда от представител, трябва да съдържа информацията за представителя, посочена в точки 2 и 3 по-горе, и трябва да бъде придружен от документ, удостоверяващ правата и задълженията на представителя, ако такъв документ все още не е внесен или ако срокът на валидност на упълномощаването, включено в досието, е изтекъл.

Лице, упълномощено от страна по делото, която не е в състояние да подпише процесуалния документ, трябва да го подпише от нейно име, като посочи причината, поради която страната не може сама да подпише представения документ.

Чл. 135 от Гражданския процесуален кодекс предвижда, че исковата молба трябва да съдържа следната информация:

размера на претенцията (цена на иска), когато искът е за вземане;

обстоятелствата, на които ищецът основава претенцията си (фактически основания за претенцията);

доказателства в потвърждение на посочените от ищеца обстоятелства, адресите на свидетелите и местонахождението на други доказателства;

какво иска ищецът (предмет на исковата молба);

становището на ищеца относно възможността за постановяване на решение в отсъствие на една от страните, ако не бъде получен отговор на иска или на предварителен процесуален документ;

информация дали по делото ще се явява адвокат. Ако да, трябва да се посочат името, фамилията и служебния адрес на адвоката;

становището на ищеца относно възможността да се постигне споразумение, ако ищецът желае да представи такова становище.

Исковата молба трябва да бъде придружена от документи или други доказателства, на които ищецът основава претенциите си; към нея трябва да се приложи доказателство за плащане на съдебната такса и да се посочат всякакви искания за събиране на доказателства, които ищецът не е в състояние да представи, като се посочи причината за това.

10 Трябва ли да заплащам съдебни такси? Ако да, кога става това? Ще трябва ли да плащам на адвокат още от подаването на исковата молба?

Исковата молба трябва да бъде придружена от всички документи в подкрепа на претенциите и доказателство за плащане на съдебната такса. Съдебната такса за неимуществени искове е 100 LTL. При имуществени спорове дължимата съдебна такса е равна на процент от претендираната сума, както е посочено в конкретни закони: 3 % и най-малко 50 LTL за искове на цена до 100 000 LTL; 3 000 LTL плюс 2 % от претендираната сума за искове на цена от 100 000 до 300 000 LTL; и 7 000 LTL плюс 1 % от претендираната сума за искове на цена над 300 000 LTL. Общата съдебна такса за имуществени спорове не може да надвишава 30 000 LTL.

Специални закони предвиждат случаи, в които ищецът е освободен от съдебна такса. Освен това съдът има право да освободи частично или да разсрочи плащането на таксата до приемането на решението му, като вземе предвид финансовото състояние на лицето. Всяко искане за освобождаване или разсрочване на съдебната такса трябва да се обоснове и да бъде придружено от доказателства за лошото финансово състояние на лицето.

При писмените производства дължимата такса е в размер на половината от таксата, дължима за иска, но не по-малко от 20 LTL.

Не се дължи такса за отделни жалби, освен за отделни жалби, с които се иска прилагане на временни мерки, като в този случай таксата е 100 LTL.

Когато процесуалните документи или приложенията към тях се внасят в съда единствено по електронен път, дължимата такса е равна на 75 % от таксата, която се дължи за съответния процесуален документ, при минимална такса от 10 LTL.

Клиентът изразява съгласието си с предоставянето на правни услуги от страна на неговия адвокат, адвокати или професионално адвокатско сдружение като подписва договор. Страната трябва да плати договореното възнаграждение за предоставените правни услуги. Страните могат свободно да договарят момента на извършване на плащането по тяхно желание.

11 Мога ли да поискам правна помощ?

Законът за гарантираната от държавата правна помощ (*Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas*) гарантира осигуряването на първична и вторична правна помощ при посочените по-долу условия.

Първична правна помощ се предоставя на граждани на Република Литва и на други държави — членки на ЕС, на лица, които пребивават законно в Република Литва и в други държави — членки на ЕС, както и на лица, които имат право на такава помощ по силата на международни договори, по които Република Литва е страна. Първична помощ се предоставя незабавно. Когато това не е възможно, трябва да бъдете уведомен кога молбата ви ще бъде приета, като това не може да стане по-късно от 5 дни от датата на молбата. Общински длъжностни лица и служители, адвокати или специалисти от публични агенции, с които общината е сключила договор, ще дадат лични съвети за извънсъдебно разрешаване на вашия спор, ще предоставят информация за правната система, законите и други законодателни актове и ще помогнат при изготвянето на споразумение или попълването на заявление за вторична помощ. Първична правна помощ може да бъде отказана, когато искът на ищеца е очевидно необоснован, когато ищецът вече е получил обширна консултация по същия въпрос, когато е ясно, че лицето е в състояние да получи съвет от адвокат без правната помощ, гарантирана от държавата по закон, или когато молбата не е свързана със собствените права и законни интереси на лицето, освен в посочените в закона случаи на представителство.

Вторична правна помощ могат да получават същите получатели, но предоставянето на такава помощ зависи от нивото на общия им доход.

Вторична правна помощ може да се предостави на всяко лице, което пребивава в Република Литва и активите и годишният доход на което не надвишават праговете за допустимост, определени от правителството по отношение на предоставянето на правна помощ. Активите и доходите са класифицирани в ниво I и ниво II: за ниво I държавата покрива 100 % от разходите за вторична правна помощ, докато за ниво II — 50 % от разходите за вторична правна помощ (останалите 50 % трябва да се поемат от лицето).

Следните лица имат право да получат вторична правна помощ безплатно независимо от активите и годишните си доходи: заподозрени, обвиняеми или осъдени по наказателни дела, при които участието на адвокат на обвиняемия е задължително; жертви в случаи, свързани с обезщетение за вреди, произтичащи от престъпление, включително случаи, при които въпросът за обезщетението трябва да бъде решен в наказателно дело; лица, получаващи социални помощи; лица, подпомагани от институции за медико-социални грижи с настаняване; лица, за които е установено, че страдат от тежко увреждане или са признати за неработоспособни; лица, които са достигнали пенсионна възраст и за които е определено, че имат високо ниво на специални потребности; настойници (попечители) на такива лица, когато правната помощ е необходима за представяване и защита на правата и интересите на лицата, които са под тяхно настойничество (попечителство); лица, които са предоставили доказателство (заповед за заповор на имущество и т.н.), че не са в състояние по обективни причини да използват собствеността и средствата си и в резултат на това имуществото и годишният им доход, които те биха могли да използват както желаят, не надвишава прага на допустимост, определен от правителството по отношение на предоставянето на вторична правна помощ; лица, страдащи от тежко психическо заболяване, когато става въпрос за принудителната им хоспитализация или лечение; настойници (попечители) на тези лица, когато правната помощ е необходима за представяване и защита на правата и интересите на такива лица; длъжници, когато искът се предявява срещу последното им място на пребиваване, където живеят в момента; родителите или други законни представители на непълнолетно лице, когато става въпрос за отстраняването на детето; непълнолетни лица, които не са омъжени или обявени от съд за напълно правоспособни и които се явяват пред съда самостоятелно в случаите, определени в специални закони; лица, които искат да бъдат обявени за недееспособни, в случаи, свързани с обявяването на физическо лице за недееспособно; лица, които искат да регистрират раждане, и други случаи, предвидени в международни споразумения, по които Република Литва е страна.

12 От кой момент моят иск се смята официално за предявен? Ще получа ли обратна информация от съдебните органи дали исковата молба отговаря на изискванията?

Съдът взема решение относно допустимостта с определение. Тази процедура се счита за начало на гражданското дело. Ако има някакви недостатъци и лицето, което участва в делото или е предявило иск/внесло процесуален документ, отстрани този недостатък в съответствие с изискванията на съда и в определените от него срокове, искът/документът се счита за подаден в деня на предаването му на съда. В противен случай се счита, че не е подаден, и се връща на ищеца заедно с приложенията, по нареждане на съдията, не по-късно от пет работни дни след крайния срок за отстраняване на недостатъците.

Ищецът има право да оттегли иска си, стига съдът да не е изпратил копие от иска на ответника. Искът може да бъде оттеглен на по-късен етап единствено ако ответникът е съгласен и ако бъде оттеглен преди първоинстанционният съд да е постановил решението си.

13 Ще получа ли подробна информация за сроковете, в които ще се проведат последващите процесуални действия (като например срока, в който ще трябва да се явя пред съда)?

Страните по производството се уведомяват за времето и мястото на съдебното заседание или отделните процесуални мерки с призовка или уведомление от съда. График на заседанията на съда е на разположение в интернет чрез Информационната система на съдилищата в Литва,

достъпна на уебсайта на Администрацията на националните съдилища. <http://liteko.teismai.lt/tvarkarsciai/>

Последна актуализация: 21/10/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.